

[# Baxi Manresa](#) [Llistat farmàcies](#) [Cas Pires Òrrit](#) [Concert Sara Roy](#) [Podcast Retalls d'Educació](#) [Estació d'hivern](#)**Regió7**[Subscriu-te](#)**OPINIÓ** > **XAVIER DOMÈNECH** **MARC MARCÈ** **ANNA VILAJOSANA** **PEP GARCIA** **JOAN BARBÉ** **L'ADREÇAD**

PUBLICITAT

A PEU DE PÀGINA

ANTONI DAURA I JORBA

Navegant enmig de la postveritat

07·01·22 | 06:26

Fa relativament pocs anys que algú va introduir aquest neologisme per definir un context on s'ha creat un discurs, un relat -espontani i/o preparat expressament- on es donen com a fets reals i contrastats el que són només intuïcions, percepcions personals o, encara pitjor, interessos espuris. A fi de crear una opinió pública predisposada a empassar-se tot aquest estat de coses ha calgut crear, naturalment, un univers comunicatiu ampli i transversal, amb una capacitat d'influència profund. I aquí les noves tecnologies hi han tingut un paper fonamental. Sense elles no hauria estat possible anar tan de pressa ni arribar, amb major o menor mesura, a tothom. Objectivament, mai en la història de la humanitat s'havia aconseguit un grau d'alfabetització tan ampli i amb capacitat, doncs, d'anàlisi i coneixement personal del nostre entorn. I, paradoxalment, és quan la manipulació i l'excés de dades -reals o falses- que ens arriben a tota hora, faciliten amb major grau la desinformació.

De tant en tant apareixen llibres que són una delícia llegir-los, perquè fan un bon retrat d'aquesta realitat en la qual ens trobem immersos i ens obren la ment, ajudant-nos a no ser crèduls i tenir, doncs, esperit crític. És el cas de l'assaig de Jordi Pigem, «Pandèmia i postveritat. La vida, la consciència i la Quarta Revolució Industrial», d'editorial Fragmenta. Aquest filòsof, a partir de la sacsejada que ha suposat la irrupció (sobtada i inesperada?) de la pandèmia de la covid, reflexiona serenament sobre tot el que avui ens toca viure. I ens adverteix que tot plegat forma part d'una transformació integral del món, amb nombrosos actors que, gràcies al model tecnològic i digital, són capaços de transformar les nostres vides, encara que no en siguem prou conscients. Partint de les novel·les clàssiques d'Orwell i Huxley que van imaginar, més de mig segle enrere, societats distòpiques en el futur, Pigem adverteix que en bona part ja hi hem arribat i la profecia s'ha complert. S'ha creat, de fet, la falsa sensació de seguretat, que ens ofereixen les estructures estatals, quan tot plegat no és més que una nova manera de redefinir socialment i econòmicament, des de dalt, el nostre món.

L'aparició d'aquest nou virus ha servit d'excusa per implantar, de manera general, un control ferri de la població i que aquesta l'accepti amb resignació o, fins i tot, alegrement. Així comportaments dictatorials, com els de la Xina, han passat a ser un model i són considerats necessaris i adequats davant d'una alarma aparent. Jo no sé si el virus s'ha escampat expressament o bé -gràcies a anàlisis basades en càlculs de probabilitats- se sabia que més d'hora que tard n'apareixia un de nou. En qualsevol cas, s'ha aprofitat l'avinentsa per establir un nou ordre mundial que ens vols sans, però alhora bons anyells, infantilitzant la reacció de gent i mecanitzant excessivament les pautes mèdiques, confonent -interessadament?- salut amb manca de símptomes propis d'una malaltia.

Curiosament, molta conya amb els protocols de privacitat i de protecció de dades a la qual estan sotmeses administrativament totes les empreses, i després tot el que fem està emmagatzemat i monitorat pels poders polítics i els grans interessos corporatius que hi ha darrere seu.

En fi, ja sabem que individualment poca cosa hi podem fer, però almenys que mai ningú ens pugui llevar el dret a ser incrèduls, una mica anàrquics i contestataris. Si no

ho som, la humanitat esdevindrà, més d'hora que tard, una immensa granja d'individus panxacontents, alienats i avorrits.

